

ΠΑΣΟΚ

Ηρεμία... πριν το «γιουρούσι»

ΠΒ Ηρθε η ώρα για «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης; Αν και η νοσοβούσα κρίση στο ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και πολύ καιρό μια ζωντανή πραγματικότητα, το «ξεκαθάρισμα» (τουλάχιστον σε ό,τι αφορά δελφίνους και ομάδες) μάλλον αναβάλλεται για αργότερα. Προς το παρόν ο Α. Παπανδρέου «παιζει» σχεδόν μόνος του και ανακτά την παλιά του αίγλη. Αίγλη που είχε μερικώς απωλέσει, μετά τις τρεις αλληλοδιαδοχικές εκλογικές ήττες και στο πρώτο διάστημα που βρέθηκε αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ύστερα από την δευτέ πρωθυπουργική του θητεία.

δεν προτίθεται να επιτρέψει τη δημιουργία, μέσα «στο σπίτι του», (καθότι ιδρυτής του κόμματος...) άλλων κέντρων εξουσίας. Η σαφής υποβάθμιση του Εκτελεστικού Γραφείου, η «προαγωγή» του Συντονιστικού Οργάνου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και ο αποκεφαλισμός των μόνιμων κοινοβουλευτικών εκπροσώπων του κόμματος (βλέπε Γ. Γεννηματάς), δεν αφήνουν περιθώρια για άλλου είδους εκτιμήσεις. Το «ξεκαθάρισμα» είναι ένα «παιχνίδι» με έναν και μοναδικό παίκτη — τον ίδιο — και κάποιους που πάντα ήταν πρόθυμοι να κάνουν τα «στραβά μάτια» στη σημαδεμένη τράπουλα... «Λυδία λίθος» για τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ αποτέλεσε η «προσωπική του επιτυχία» στις αναπληρωματικές εκλογές της 5ης του Απριλίου στη Β' Αθηνών. Τότε που επέβαλε τη «σκληρή γραμμή», ενώ αρκετοί του Εκτελεστικού Γραφείου (βλέπε Κ. Σημίτης), εξέφραζαν τις επιφυλάξεις τους για το αποτέλεσμα. Λέγεται, μάλιστα, ότι οι «αμφισβητίες» είχαν ετοιμάσει «φιλιππικές» δηλώσεις σε βάρος του προέδρου, εκτιμώντας (αν όχι ελπίζοντας) ότι η αποτυχία ήταν βεβαία. (Είναι χαρακτηριστικό ότι στα δημοσιογραφικά γραφεία κυκλοφορεί από τους υπεύθυνους για το ρεπορτάζ ΠΑΣΟΚ το εξής ανέκδοτο: (Ευτυχώς που «νίκησε» ο Παπανδρέου στις αναπληρωματικές εκλογές, γιατί τώρα θα τρέχαμε να καλύψουμε την «αλληλο-σφαγή των αμνών και του τσέλιγκα...»). Η «δικαίωση», λοιπόν, του Α. Παπανδρέου «στριμώξε» τους επίδοξους δελφίνους, οι οποίοι με τη σειρά τους, μη μπορώντας να κάνουν διαφορετικά, άφησαν το πεδίο ελεύθερο να «μελετήσει» ο πρόεδρος τις επόμενες κινήσεις του. Κινήσεις που βέβαια είχαν το στοιχείο του

«απρόοπτου» — όπως για παράδειγμα η διαγραφή από την ΚΟ των Καστανίδη, Παπαδόπουλου και Καστανίδη — αλλά κοινό παρονομαστή την επίδειξη πυγμής. Με τη «βοήθεια» του πρωθυπουργού και «αιώνιου» αντιπάλου του, Κ. Μητσotάκη και της ατελέσφορης κυβερνητικής πολιτικής, ενδυναμώθηκε ακόμη περισσότερο η θέση του Α. Παπανδρέου, καθώς η προοπτική της εξουσίας «αναβάλλει» στο ΠΑΣΟΚ τη ρήξη, ενώ αντιθέτως επιβάλλει τη σιγή. (Κάτι δηλαδή ανάλογο μ' αυτό που συμβαίνει και στο κυβερνών κόμμα, από την αντίθετη πλευρά. Η προοπτική της απώλειας της εξουσίας, μπορεί να μην επιβάλλει τη σιγή — οι φωνές άλλωστε που ακούγονται έχουν ως σημείο αναφοράς το φόβο απώλειας της εξουσίας — αλλά αναβάλλει, και εκεί, τη ρήξη) Στο ΠΑΣΟΚ κάποια «ψελίσματα» που ακούγονται, μάλλον εδράζονται στην αγωνία μερικών να έχουν κάποιο άλλοθι, παρά σε πολιτικό θάρρος. Αλλωστε σε ορισκές στιγμές, όλοι μα όλοι ομνύουν πίστη και αφοσίωση — τουλάχιστον μέχρι τώρα. Ελεύθερος από κάθε είδους κώλυμα ο Α. Παπανδρέου, μπορεί να αποφασίζει επί παντός επιστητού, χωρίς να νιώθει την υποχρέωση να ενημερώνει, τουλάχιστον, τους άμεσα ενδιαφερομένους. Είναι χαρακτηριστικό ότι η απόφαση κατάργησης των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων ήταν άγνωστη ακόμη και στους άμεσα ενδιαφερομένους, πόσο μάλλον στο Εκτελεστικό Γραφείο, που υποτίθεται ότι έχει την ευθύνη της όλης τακτικής και στρατηγικής του κόμματος. Βέβαια ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ επιμένει ότι δεν είναι στις προθέσεις του να «υποβαθμίσει» κανένα κομματικό όργανο και κανένα στέλεχος του κόμματος. Αντι-

θέτως, υποστηρίζει ότι όλα έγιναν αφ' ενός για να αναβαθμιστεί η κοινοβουλευτική παρουσία του κόμματός του (δεν ήταν ο Τύπος που μας κατηγορούσε για υποτονική αντιπολίτευση, αναρωτήθηκε προ ημερών ο εκπρόσωπος του προέδρου, Τηλ. Χατήρης) κι αφ' ετέρου για να «αξιοποιηθούν» όσο πιο πολλά στελέχη του κόμματος. Υποστήριξε μάλιστα ότι αυτή η κίνηση έχει «εκ-παιδευτική» χροιά. (Περισσότερα κοινοβουλευτικά στελέχη θα έχουν την ευκαιρία «να εκπαιδευτούν (!) για το μέλλον», σημείωσε σε μια δήλωσή του). Θα υπάρξει συνέχεια; Στους διαδρόμους της Χ. Τρικούπη πολλοί απαντούν καταφατικά. «Ακούν», μάλιστα, ήδη τριγμούς σε κάποιες καρέκλες «Εκτελεστικών». Πιστεύουν, δηλαδή, ότι η επόμενη κίνηση — την περίμεναν όμως και μετά τις εκλογές της 5ης του Απριλίου, αλλά φαίνεται πήρε «αναστολή», τώρα όμως; — θα είναι ένα αποφασιστικό «γιουρούσι» στη σύνθεση του Εκτελεστικού Γραφείου. Καθότι ο πρόεδρος πολύ έχει ενοχληθεί από κάποιους που έστω ευγενικά τον αμφισβητούν, αλλά και διαρρέουν πληροφορίες στον Τύπο από τις συνεδριάσεις, θα θελήσει — υποστηρίζουν — να διορίσει συνεργάτες που δε θα αμφισβητούν την ορθότητα των αποφάσεών του και βεβαίως να είναι εχέμυθοι. Για την ώρα όλοι αναμένουν την επόμενη κίνηση του Α. Παπανδρέου στην κομματική σκακιέρα... Πάντως αν έπρεπε να βάλοιμε κάτι ως συμπέρασμα — παρατηρώντας τα διαδραματιζόμενα στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και στη ΝΔ — θα λέγαμε ότι ο δικομματισμός στη χώρα μας είναι ιδιόμορφος, καθότι αρχηγικός και προσωποπαγής. Για αυτό και διπλά επικίνδυνος...

Ιορόδης ΘΩΜΑΪΔΗΣ

Τα όσα διαδραματίστηκαν την προηγούμενη βδομάδα πιστοποιούν το λόγο το αληθές. Πήρε αποφάσεις, μέσω των οποίων επιχειρεί να αλλάξει την κομματική γεωγραφία του ΠΑΣΟΚ, καθιστώντας σαφές ότι